

Et Konsäet

Öm Aach ¹ fenk e Konsäet hü statt,
su stoong et jruëß op e Plakat,
wq Musikfröngde Melodie,
- leif ² vürjespellt -, ze hüere krijje.

En halef Stond vürher eß dä Saal
at joot besatz, dauch hoffe all,
die vür de Kaß am Enjang waade,
se kreesche och nauch Entrettskaate.

Die Fraue a de Jaderoob
die hange Hööt on Mäntel op.
De Stöhl em Saal send nommeriert,
dat jede rischtisch sisch platziert.

Nu hät, wer e Konsäet besöök,
naturjemääß e dubbel Jlöck.
Dq hüet me net mä eefach hen.
Dq krit me och nauch jet ze senn.

De Musiker send all jekomme,
on han om Podium Plaatsch jenomme:
Oboo ³, Fajott on och zwei nätte
adrätte Fraue met Klanätte.

E beßje räets dqvan erkännt me
die blenke ⁴ Blääschblöößinstrumänte.
Ene äldere Mann met Buch blööß Trööt,
ene Schlanke spellt de quere Flööt ⁴.

Die Vijeline setze vüre.
dann send se beißere ze hüere.
Janz henge en de Medde steet
dä Mann, dä op de Tromm drop schleet.

¹ um acht (Uhr) ² engl. life ³ Oboe ⁴ blinkenden ⁵ Querflöte

E beßje nävve däm deet eene
de Zimmedäckeke ¹ bedeene.
On tösche all die Lü send janż
völl Nuuteständer opjeplanż.

Bevür se ävve spelle donn,
dọ mösse se mem Kammerton
ze-ięsch ens allemqöle emme
hön Musikinstrumänte stemme.

Se brenge dann mä Türelür
en halef Minütt lang ze Jehüę ².
Ięsch wänn se dọmet fäędisch sen,
könnť och dr Dirijänt ęren.

Hä hät sisich extra fabelhaff
mem Frack aa en dr Lack jepaaf ³.
on jeet deräk op ene Mann
met Vijelin om Schüß drop aan.

Hä deet erfreut de Hank em döjje,
(dat eß vermutlisch ene Nöie),
verbeusch sisich kott nõm Publikum,
on drient sisich nõm Orkäster öm.

Die Musiker send all om Pöste,
em Saal fenk eene a ze hooste,
dä Dirijänt hif beede Häng,
on et ertööne ięschte Kläng.

Als Optak ⁴ krijje me ze hüere
en Operätte-Overtüre,
van dä beröhmdde Johann Strauss,
de Overtüre »Fledermaus«.

At lang wid wältwik praktiziert,
wie e Konsäet joo funktioniert.
Me weeß, dat dat mä rischtisch klenk,
wänn dat Zesaamespell jelenk:

¹ Schlagbecken ² zu Gehör ³ sich festlich gekleidet
⁴ zum Auftakt

De Musiker, die musiziere,
dä Dirijänt deet dirijiere!
Mem afjespreezde kleene Fenge
deet lebhaaff hä dr Takstäck schwenge,

haut met en Hank va lenks nõ räets,
sträck beede Häng weld hemmelwäets.
Deet liët mem Qvvekörper weeje
on sträng op die Trompeter zeeje.

Dann sit me-r- em sisch langsam dücke
eß weld met Ärm on Been am zucke.
Hä maat sisch kleen on krömmp on räck sisch ¹.
Dõbej eß dä at övve 60!

Am Äng vam Stöck wid applaudiert,
wie dat sisch em Konsäet jehüet.
De Künßlere Applaus ze spände,
eß dauch en nätte Aajewände ²!

Om Musikpodium dõ vüere
dõ raschele se met Papiere.
On wie me rischtisch deet vermute,
die wäeßele Blatt für Blatt de Nuute ³.

On nõ dä frönklische Applaus
jeet et met Musik werrem lauß.
Bes jetz send die drej Kontrabäss
bejm Spelle nauch net draanjewäß.

Bald ävve kött die Ställ, wõ en
dat Stöck och Bäss beteilisch sen.
Dröm jit dä Dirijänt als Bõss,
der sisch öm alles kömmere moß,

janz onopfällisch, wie et schenk,
däm eene Musiker ene Wenk,
dat der met senge Kontrabass
dr rischtije Einsatz net verpaß.

¹ reecht sich ² (An-)Gewohnheit ³ Noten

Wie vürjesenn eß, spelle die
us Mozarts Fönēfde Sinfonie,
dr drejde Satz – allegro molto,
dann jet us »Tristan on Isoldo ;-)-«,

e Solostöck für Vijelin
(die jong Solistin kött us Wien),
jet us »De schöne Jalathée«,
vam Komponiß Franz von Suppé ¹.

Dä Dirijänt op jede Fall
dä hät seng Oore övve-r-all.
Hä kick nō räets, jedauch hä spengß
zejlich dann ävve och nō lenks,

hät ussedäm nauch janz jescheck
de Partitur vür sisch em Bleck
on sit genau, weil et dō steet,
wie et met Spelle wiggerejeet.

Hä eß dr Schäff, wie me su säät,
der ävve nüüß ze saare hät.
Er darf net roofe, schubbe, schreje,
darf alles met de Häng mä zeeje,

met Kicke on Jestikuliere
dat Sinfonieorkäster führe.
On wänn ene falsche Tuun hä hüet,
dann maat-e e verknutsch Jesiet ².

Met ee Klavierstöck van Schopäng ³
jeet dat famoos Konsäet ze Äng
met, wie me em Projrammhäff ließ,
ene unjarische Pianiß.

Am Flüjel setz dä jonge Käll,
spellst virtuos on rasend schnäll.
Seng Häng die fleeje övve Taste
van dat Klavier su flöck, dat kaßte

¹ Franz von Suppé (1819 – 1895), österreichischer Komponist

² verzieht er das Gesicht ³ Frédéric Chopin (1810 – 1849),
polnischer Komponist

net aasenn, dänn sonß wid et disch
alleen vam Kicke schwindelisch.
Hä wid och düschtisch ongestötzt
van dat Orkäster, dat do setz.

On dä Maastro ¹ dirijiert,
eß emme nauch völl ankaschiert ².
Hä jit sisich plötzlisch ene Ruck,
dr lenke Zeejefenger zuck,

hä drient mem Takstück en Spirale.
Dat eß dr Aafang vam Finale.
On brenk met seng Bejeesterong
die Musiker nauch ens en Schwong.

Se lääje stärk sisich en et Zeusch.
Dat hüet me dütlisch am Jeräusch.
On komme janz us sisich eruß -
aach Takte nauch --- on dann eß Schluß.

Jetz brisch em Saal dr Bejfall lauß,
on et jit mäschtiije Applaus.
Däm nämme all met Freud äntjäje
on send och baschtisch ³ stolz däs wäje.

Me sit dann wie dä Dirijänt
bes henge de Kulisse rännt,
wöbej mem Teishedooch hä sisich
dr Schweeß van Stiç ⁴ on Backe wisch ⁵.

Me klatsch nauch emme wie verröck.
Die Musiker send huuchbejlöck
on äkstemiere ⁶ su völl Lob.
Se hant och döck jenooch jeproob!

¹ Maestro, ital. für Dirigent ² engagiert ³ sehr ⁴ Stirn
⁵ wischt, abwäscht ⁶ schätzen